

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/312/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211212878
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1211212878.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: C. T., naposledy bytom M. XXXX/XX, J., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou X. J., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava II, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafránkom, advokátom, Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 3,72 eur, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 4. marca 2014 č.k. 11C 80/2013-101, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, mení tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 6,63 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 134,72 eur k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu navrhovateľa a zaviazal odporcu a vedľajšieho účastníka povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 6,63 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 134,72 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. a vecne tým, že navrhovateľ, ktorý sa návrhom voči odporcovi domáhal zaplatenia istiny 420,08 eur s príslušenstvom, zobral pred začatím konania vo veci samej návrh v časti o zaplatenie istiny 420,08 eur spolu s vyčísleným príslušenstvom okrem 3,72 eur späť, preto konanie v tejto časti uznesením č.k. 11C 80/2013-90 zo dňa 01.10.2013, právoplatným dňa 10.12.2013, zastavil a navrhovateľovi vrátil krátený súdny poplatok v sume 21,37 eur s tým, že o trovách konania rozhodne v rozhodnutí o veci samej. Uviedol, že navrhovateľ zobral podaním, doručeným súdu dňa 26.02.2014, svoj návrh aj vo zvyšku 3,72 eur späť nakoľko odporca dňa 24.01.2014 uhradil sumu 21,37 eur. Keďže k späťvzatiu došlo pred začatím konania vo veci samej, nezisťoval súhlas odporcu a vedľajšieho účastníka so späťvzatím návrhu a konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. po vyhodnotení, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne, a k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku správania odporcu, ktorý žalovanú sumu navrhovateľovi po podaní návrhu na súd v celom rozsahu zaplatil. Na náhradu trov konania navrhovateľa, spočívajúcich v nevrátenej časti súdneho poplatku zaplateného navrhovateľom za návrh vo výške 6,63 eur, a z trov jeho právneho zastúpenia vo výške 134,72 eur za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava, podanie návrhu na súd, čiastočné späťvzatie vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny 29,88 eur za jeden úkon, 2x režijný paušál za rok 2011 vo výške po 7,41 eur a 1x režijný

paušál za rok 2013 vo výške 7,81 eur, a 20% DPH), zaviazal tak odporcu ako aj vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu, a to spoločne a nerozdielne.

Proti tomuto uzneseniu v časti rozhodnutia o trovách konania podal včas odvolanie vedľajší účastník, a navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania zmeniť a jeho na náhradu trov konania navrhovateľa nezaviazat'. Nesúhlasil s tým, že ho súd prvého stupňa spoločne a nerozdielne s odporcom zaviazal na náhradu trov konania navrhovateľa keď nevidel súvislosť medzi konaním odporcu, ktorý zaplatil premlčaný dlh a jeho postupom na podporu odporcu ako spotrebiteľa. Namietal, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je možné zistiť či sa spotrebiteľ dozvedel o tom, že na jeho ochranu vzniesol námietku premlčania. Mal tiež za to, že súd prvého stupňa ho nemohol zaviazat' na náhradu trov spolu s odporcom spoločne a nerozdielne, keďže medzi nimi neexistuje nerozlučné spoločenstvo. V tejto súvislosti poukázal na rôzne rozhodnutia rôznych súdov, v ktorých bol vyjadrený názor podporujúci jeho argumentáciu.

Navrhovateľ žiadal vo svojom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 27,58 eur s DPH. Poukázal na to, že vedľajší účastník má v konaní oprávnenie na všetky procesné úkony ako účastník, a preto môže byť rozhodnutím súdu aj zaviazaný na náhradu trov konania. Má totiž rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, a preto je rovnako povinný popri účastníkovi, na ktorého strane v konaní vystupoval, uhradiť úspešnému účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia. Poukázal na to, že v prípade úspechu odporcu v konaní, od ktorého sa odvíja zároveň úspech vedľajšieho účastníka, by bola odporcovi a tiež vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania, prípadne trov právneho zastúpenia potrebných na účelné uplatňovanie práva, ak by tieto odporcovi alebo vedľajšiemu účastníkovi vznikli. Mal za to, že tento postup je potrebné analogicky uplatniť aj v opačnom prípade, pretože inak by dochádzalo k obchádzaniu účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia. Taktiež poukázal na rôzne rozhodnutia rôznych súdov, v ktorých bol vyjadrený názor podporujúci jeho argumentáciu.

Odvolací súd preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., keď bol rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie je dôvodné.

Podľa ust. 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Predmetom odvolacieho konania bol len odvolaním napadnutý výrok uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým zaviazal na náhradu trov konania a právneho zastúpenia navrhovateľa spoločne a nerozdielne odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Dôvodom odvolania vedľajšieho účastníka bol jeho názor, že súd prvého stupňa mal na náhradu trov navrhovateľa zaviazat' výlučne odporcu. S týmto názorom sa stotožnil aj odvolací súd. Súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, ak na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 146 ods. 2 O.s.p., a to vetu druhú, keďže dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľom bolo správanie odporcu, ktorý po podaní návrhu na súd navrhovateľovi žalovanú sumu s príslušenstvom uhradil. V rozpore s ustanovením, ktoré aplikoval, však zaviazal na náhradu trov konania popri odporcovi aj vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na jeho strane. Občiansky súdny poriadok v druhej vete ust. § 146 ods. 2 O.s.p. totiž jednoznačne stanovuje, že ak bol dôvodne podaný návrh

vzatý späť pre správanie odporcu, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Ide teda o prípad, keď Občiansky súdny poriadok určuje povinnosť v konaní konkrétnemu účastníkovi konania, a to odporcovi. Ak potom súd prvého stupňa zaviazal vedľajšieho účastníka spolu s odporcom na náhradu trov konania navrhovateľa, postupoval nesprávne a v rozpore s ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p..

V tejto súvislosti odvolací súd na vysvetlenie problematiky uvádza, že nakoľko vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (koná však len sám za seba), je potrebné všetky práva a povinnosti, dané všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Toto však neplatí v prípade, že Občiansky súdny poriadok určuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. späťvzatie návrhu, zmena návrhu a podobne) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím, povinnosť uhradiť trovy v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta druhá). Takáto situácia nastala aj v posudzovanej veci, a keďže povinnosť nahradiť trovy podľa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. je uložená výlučne odporcovi, nie je možné túto povinnosť uložiť aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorému ju zákon neukladá.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania zmenil podľa ust. § 220 O.s.p. tak, že povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 6,63 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 134,72 eur uložil len odporcovi.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, úspešnému v odvolacom konaní, náhradu trov nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnil návrhom (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.